

mindre end paaregnet og mindre, end de fremmede Rationer forudsatte, sendt hermed 1,000 Tons Norgesalpeter, der er blevet et godt Supplement til den Chilisalpeter, vi har faaet andetsteds fra. Norge har vist os Venskab med Hensyn til Vareudvekslingen paa samme Maade, som vi har gjort den Gang. Jeg haaber derfor, at min ærede Genbo, hvis han oftere vil vende tilbage til denne Sag, vil se lidt mildere paa den, se paa den med lidt mere velvillige nordiske Følelser, end hans Udtalelser hidtil har givet Udtryk for.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) brugte flere Gange den Vending, at der havde været Utilfredshed i Befolkningen. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) er et permanent Udtryk for denne Utilfredshed. Ja, menneskelig Utilfredshed virker jo yderst forskelligt, menneskelig Utilfredshed har ofte været Aarsag til betydelige Fremskridt. Af menneskelig Utilfredshed er udgaaet en rig politisk Udvikling, af menneskelig Utilfredshed er undertiden fremgaaet Revolutioner, som har været Stadier i Menneskehedens Fremmarch. Utilfredshed er i og for sig ikke noget uheldigt. Naar jeg skal bedømme, hvad Utilfredshed er, spørger jeg mig derfor: Hvem er det, der er utilfreds, og hvad er Grunden til Utilfredsheden? Og hvis jeg finder, at Utilfredsheden væsentlig findes hos dem, som har tilstrækkeligt, og Utilfredsheden gaar ud paa, at de ikke har faaet endnu mere, saa mener jeg, at denne Utilfredshed hører ikke til den Slags Utilfredshed, som fører Verden fremad, men den kommer heller ikke til at standse dens Fremgang. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar man senere kommer til at se tilbage til Aarene 1914, 1915 og 1916, disse første 3 Aar af Verdenskrigsperioden, vil de, der nu klager, ganske have glemt, at der var Utilfredshed i Danmark i disse 3 Aar, saa vil disse 3 Aar staa for dem som nogle mærkelig sollyse og gunstige Aar, hvor der var stor Grund for det danske Folk til at nære den største mulige Tilfredshed med den forunderlige Skæbne, som blev os tilskikket i disse ellers saa mørke Aar, og saa vil man glemme alle de smaa Ubehageligheder, som de medførte. Ogsaa de, der syntes, at det var højst beklageligt, at der fandtes en Regering, som søgte at udligne noget af den store Rigdom, der kom til Landet, paa en saadan Maade, at ogsaa de, der havde for lidt, fik nogen Andel deri eller i alt Fald ikke kom til at lide for haardt derunder, vil

have glemt det og vil mindes denne Tid som en Tid, hvor de virkelig alligevel fik nok, ja mere end nok. Det kan godt være, at denne Erindring om en almindelig Tilfredshed i Aarene 1914, 15, 16 vil fremtræde paa Baggrund af de Vanskeligheder, som Aaret 1917 maaske kommer til at byde vort Samfund. Det er meget muligt. Men jeg vil nu nære det Haab, at den virkelige Grund til Tilfredshed, som Folket har haft i disse 3 Aar, er benyttet til at opsamle en Fond af Styrke til at imødegaa de kommende Vanskeligheder med, og at man i disse Aar ikke har svækket sig selv, ikke har forringet Folkets Modstandsevne ved de maaske alt for gode Kaar, der har været herhjemme, men at man, som sagt, har tilvejebragt en Fond til at imødegaa en Tid, hvor der maaske vil blive mindre Grund til Tilfredshed, end der har været i de forløbne Krigsaar.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) fremsatte den Anskuelse, at Statsbanerne kunde have udvist større Forudseenhed paa Kulomraadet. Det ærede Medlem mente, at man kunde have sikret Statsbanerne betydeligere Beholdninger, end Tilfældet har været. Denne Antagelse støttede det ærede Medlem ikke til nogen Art af Oplysninger, og jeg vil derfor oplyse, at saa vidt jeg kan bedømme det, vilde man ikke have kunnet sikre Statsbanerne betydeligere Kulbeholdninger, end Tilfældet har været. Under normale Forhold findes der i Statsbanernes Kulgaarde tilstrækkelige Beholdninger til ca. 2 Maaneders Drift, og derefter er eller var Kulgaardene indrettede. Paa et meget tidligt Tidspunkt under Krigen har Statsbanerne gjort, hvad der var muligt, for at udvide deres Kulgaarde og ogsaa for at forøge deres Beholdninger, og Stillingen var den, at sent paa Efteraaret 1916 var Beholdningerne gaaet op fra det normale til en Beholdning for $4\frac{1}{2}$ Maanedes Drift. Jeg tror derefter, at jeg trykt kan overlade til det ærede Medlem at besvare, hvorvidt dette ikke var forudseende disponeret. Jeg vil tilføje, at foruden disse Kul, som altsaa fandtes i Behold, har Statsbanerne købt meget betydelige Kvanta, som imidlertid ikke er blevet leveret, og jeg kunde paa dette Omraade yde det ærede Medlem særdeles talende Bidrag til de Undersøgelser, han anstillede angaaende det private Initiativs Fortrin fremfor Statsomsorg. Paa et andet Omraade mente han, at Statsbanerne havde vist sig uforudseende, idet der